

bringe. Jeg vil ikke være med til at komme ind paa provisoriske Tilstande, fordi jeg betragter dem som overmaade farlige for Forfatningen og for den politiske Tilstand overhovedet; jeg veed ikke, hvad de kunne føre til. Jeg har tænkt derover; men jeg formaar ikke at udgrunde det, og jeg skal tilføje, at de to Herrer, som faa stærkt anbefale at gaa dertil, skylde mig et Bevis for, at man ad den Vej naaer noget Bedre end ved det, der her foreligger. Det kunde vel være, at, fordi jeg ikke nu kan se dette, kunde den, der er ældre, klogere og mere erfaren end jeg, se det, men det skulde da vises, og de Herrer skylde mig endnu at vise det. — Jeg skal ikke komme langt ind paa Spørgsmaalet om Betydningen af Fællesudvalg, men mig forekommer det, at det, at de ere hjemlede ved Forfatningen, er nok, og det synes mig ganske naturligt, at Fællesudvalg ikke kunne være til for Andet end for at bringe Overenskomster tilveie mellem de to Thing. Naar Fællesudvalg overhovedet ere til, kunne de ikke være til for Andet end for at tilveiebringe Overenskomster om Stridspunkterne, men om Fællesudvalg i det Hele taget i deres Ordning have nogetshelst absolut Middelet til at kunne gjøre det, er noget helt Andet. Det have de nu ikke her hos os; men at der kan ske Forhandlinger, og at der gennem disse kan træffes Overenskomster, synes mig aldeles indlysende ikke at kunne være i Strid med Grundloven eller med Fællesudvalgenes egentlige Betydning. Spørgsmaalet bliver, om de trufne Overenskomster ere ærefulde, om det, der i det Hele taget er sket, er ærefuldt, men at det er sket i et Fællesudvalg kan jeg ikke se, Nogen kan være misfornøjet med. Naar der i forrige Møde er blevet henvist til tidligere omhandlede Fællesudvalg, turde det ikke være afveien at minde om, at der imellem de Fællesudvalg, som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) nævnte, og de nuværende ligger en Mærkepæl, saaledes som det er blevet sagt, nemlig 1866, og da det nævnte ærede Medlem samt det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) dengang vare Medlemmer af Rigsdagen, maan de bedre end jeg kunde erindre, hvad der da passerede. Alt der er Forskjel mellem da og nu, vide vi. — Jeg har nu kun et Par enkelte smaa Bemærkninger tilbage at gjøre, navnlig til den Yttring, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holfstein-Ledreborg) brugte, at ingen Finantslov bør gaa ud af en saadan Tilstand. Jeg vil netop sige lige det Modsatte. Naar Tilstanden er den, at der har været en lang Kamp mellem de 3 væsentlige Faktorer i Lovgivningsmagten, men Regjeringen har maattet trække sig tilbage og har maattet overlade Kampen til de andre to, ser jeg ikke rettere, end at der bør komme en Overenskomst, at der bør komme en Finantslov; jeg kan ikke komme til andet Resultat, end at det maa ske. Vel skal jeg indrømme,

at man maa fastholde sine Grundsætninger under provisoriske Tilstande, men Spørgsmaalet er, om det da ikke vilde gaa os ligesom en Læge, der vel havde gennemført sin Theori, men hvis Patient var død; jeg skal ikke sige Noget derom, men der er Grunde, som tale i den Retning. — Jeg skal nu slutte med at udtale, at det i Genhold til, hvad jeg her har fremsat som min Betragtning af den foreliggende Situation, er mit Haab, at den vordende Regjering vil blive en saadan, der vil forstaa at mægle mellem dette og det andet Thing, men at det ikke vil blive en Regjering, der vil prøve paa at benytte det ene Thing imod det andet. Jeg vil haabe, at man i alt Fald vil drage den Lerdom ud af, hvad der nu er sket, at det turde være et voveligt Stykke at opægge Thingene imod hinanden ved at alliere sig med Landstinget for at slaa Folkethinget; thi det har denne Gang vist sig ikke at gaa godt. Jeg vil haabe, at man vil drage denne Lære ud deraf, og det vil være en nyttig Lære, hvis fremtidige Regjeringer derved kunne komme til at forstaa, at et af deres Formaal er at optræde mæglende mellem Thingene. Jeg skal være fuldstændig enig med et æret Medlem, som tidligere talte (Dinesen), om, at det bør være Mænd med en saa inderlig, varim og fuld Overbevisning, at de ogsaa derved kunne lægge deres Bægt med ind i Debatterne her, og jeg skal fuldkommen indrømme, at den personlige Overbevisning bør trænge igjennem og hjælpe til at overbevise. Jeg vil endelig ønske, at man ogsaa ud af denne Kamp, som er ført nu siden 1872, vil drage den Lerdom, at en Regjering, der skal have Haab om at udfylde sin Plads til Fædrelandets sande Vel, maa tage Hensyn til den almindelige Villie, som Folket udtrykker her gennem sine valgte Repræsentanter. Med dette Haab skal jeg slutte.

G. Petersen: Jeg bad om Ordet i forrige Møde, da det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) talte. Jeg hører altid med Glæde det ærede Medlem udtale sig, thi der gaar en saa kraftig Aand gennem hans Foredrag, at det altid tiltaler mig i høi Grad at høre ham; men derfor forbaufede ogsaa det Foredrag mig, vi hørte af ham i Dag, thi der syntes der igjennem at gaa en vis Bankelmodighed og en vis Bemodighed. Det ærede Medlem var i en ganske anden Stemning, end han ellers pleier at være i. Han talte om provisoriske Finantslove, han fortalte os, at vi kunde blive hjemsendte uden Opløsning, og at der vilde kunne blive udstedt en provisorisk Finantslov, samt at vi da vilde kunne komme til at leve i en rolig Tid med den. Eror det ærede Medlem da virkelig, at man vil kunne faae en rolig Tid her i Danmark under en provisorisk Finantslov? (Kjær: Det er en komplet Misforstaaelse!) Det ærede Medlem udtalte netop, at vi vilde faae en rolig Tid. Det er al-